

De Klinge, juni 2008

Dierbare vrienden,

Het is begin juni en er valt een zachte regen op deze vroege zondagmorgen. Een merel boort gaatjes in die zachte stilte waardoor deze nog dieper wordt. De natuurlijke harmonie van stilte en natuurgeluiden maken de stilte nog intenser. De lente lijkt langer te duren door het vroege paasfeest. Pinksteren is ook al een heel tijdje voorbij en we lijken zowat te hangen tussen lente en zomer, de tijd vertraagt. Het lijkt of de tijd even aarzelt.

De grote kerkelijke feestdagen geven een zeker ritme aan ons leven en telkens opnieuw herinneren zij ons ook aan het diepe Leven waarnaar zij verwijzen en waaraan zij ontspringen. We hebben tijd nodig om bewust te worden van deze diepe waarheden. Zoals de seizoenen bieden deze terugkerende feesten ons de tijd om dieper in hun betekenis binnen te dringen: de tijd is een geschenk waardoor we de kans krijgen om dieper binnengeleid te worden in hun volle betekenis. De betekenis ontvouwt zich telkens opnieuw in de concrete context van ons leven omdat die context de vruchtbare grond is waarin het mysterie zich kan openbaren en ontfouwen.

In deze zin kun je de brief van p. Laurence Freeman lezen (zie de Nieuwsbrief nr. 65, juni 2008). Hij brengt het paastridium door met jongeren op Bere-island in Ierland. Het paasgebeuren heeft op een bepaald moment in de geschiedenis plaatsgevonden maar het ontplooit en ontfouwt zich steeds verder in de mensengeschiedenis en in het bewustzijn van elk van ons. Deze kerkelijke feestdagen bewust meemaken ritmeert ons leven en bovendien verbinden ze ons opnieuw met de Bron die in ons leven stroomt en die alles naar eenheid voert.

Thomas Merton schrijft in 'Zaadkorrels van contemplatie': "... contemplatie is het diepe besef dat leven en zijn in ons voortkomen uit een onzichtbare, transcendente en oneindige Bron. Contemplatie is bovenal de bewustwording van de realiteit van deze Bron..."

Het inzicht dat we alles ontvangen lijkt voor ons mensen van de 21e eeuw en totale omkering van onze ervaring in het maatschappelijke leven. Heel onze cultuur is doordrongen van het idee dat we alles moeten veroveren en verwerven. Alleen degene die toegang heeft tot de technologie, de media enz. lijkt mee te tellen. Als we het echter aandurven om momenten van stilte, uiterlijke maar ook stille gedachten en beelden in te bouwen gedurende de dag, dan zal er een andere vorm van kennen in ons leven binnenstromen.

Simone Weil verwoordt het in haar boek 'Wachten op God' zo: "bovenal moet het denken leeg zijn, in afwachting,

niets zoekend, maar gereed om het voorwerp dat erin zal doordringen in zijn volle waarheid te ontvangen". De kostbaarste waarden kan men niet grijpen, ze moeten worden afgewacht. We worden uitgenodigd om die stilte binnen te gaan, de stilte aan de overkant van gedachten en beelden. De naakte stilte voert ons naar de Bron zelf. Hier wordt ons leven creatief. Deze Bron vloeit voortdurend, elke seconde, elke milliseconde van ons leven. Als we aan deze Bron drinken worden we verzadigd en zal dit creatieve leven dat hieraan ontspringt, ons leven begeistere.

Meditatie is je klaarmaken om deze gave te ontvangen. Hierdoor staat meditatie niet los van het leven, integendeel ze maakt ons klaar om ruimte te maken zodat we dit leven mogen ontvangen en doorgeven, niet op een mechanische maar op een creatieve manier. In dit nummer (zie de Nieuwsbrief nr. 65, juni 2008) vind je hiervan een getuigenis, enkele weken terug verschenen in het weekblad 'Tertio', een interview met Ann Vermeire. In de toekomst proberen we nog meer de band aan te halen met het concrete leven. Zo zal steeds meer blijken dat meditatie en leven bij elkaar horen.

Ook de retraite met Kim Nataraja eind augustus wordt aangeprezen omdat ze je kan helpen om trouw te blijven aan de praktijk van de meditatie. Want de pelgrimstocht naar de Bron brengt je onvermijdelijk in contact met je 'schaduw', de verdrukte kant van je persoon. Hoe je deze 'dans met je schaduw' aangaat kan bijzonder verhelderend zijn bij de stille (r)evolutie die plaatsvindt in je leven.

Ten slotte wens ik iedereen ook een prettige vakantie. Weet dat de twee meditatietijden tijdens de dag in de meest letterlijke zin ook vakantie zijn.

Van harte,

José Pype